

13/09/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัฟฟาโล

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับการแสดงหนทางที่ถูกต้องด้วยพ่อแล้ว ดังนั้นอย่าได้ทำการกระทำที่ผิดหรือเป็นบาปใดๆ

คำถาม: ในเวลาปัจจุบัน ไม่ว่าความคิดใดก็ตามที่มนุษย์มีนั้นเป็นบาป เพราะเหตุใด?

คำตอบ: เพราะสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่มีความเข้าใจว่าอะไรถูกและอะไรผิด มาจะได้ปิดล็อกสติปัญญาของพวกเขาสงบลงอย่างสมบูรณ์ ความคิดทั้งหมดของพวกเขาก็เป็นบาปจนกระทั่งพ่อมาและให้การตระหนักรู้จักที่แท้จริง ในอาณาจักรของมายาถึงแม้ว่าพวกเขามีความคิดของการจดจำพระเจ้า ความคิดของพวกเขานั้นก็ผิด เพราะพวกเขาไม่มีการรู้จักพระเจ้าที่ถูกต้อง เหล่านี้คือประเด็นที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา...

โอมซานติ ลูกๆ ที่แสนหวาน แสนหวาน ได้ยินเพลงนั้น สติปัญญาของลูกได้เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของเพลงนั้นแล้ว ผู้ที่ร้องไม่ได้รู้ความหมายของเพลง

ลูกเข้าใจความหมายของเพลงที่แท้จริงและได้รับแรงบันดาลใจด้วยเช่นกันให้ทำความเพียรพยายามโดยพ่อผู้ที่อยู่เบื้องหน้าลูกอย่างเป็นทางการเป็นผู้ช่วยของลูก

ท่านกลายเป็นผู้ช่วยเมื่อมีความทุกข์มากมาย ลูกๆ รู้ว่าท่านคือผู้ช่วยที่แผ่ดวงใจของมนุษย์ทั้งหมด นั่นคือของผู้คนทั้งหมดที่เวลานี้อยู่ในโลกเก่านี้ มีเผ่าพันธุ์มากมายด้วยและมีสัตว์ที่หลากหลาย ในยุคทองจะไม่มีสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์หรือสัตว์ ฯลฯ ที่ไม่บริสุทธิ์ใด ละครั้นลูกกำหนดไว้แล้ว แนนอนผู้คนที่มั่งคั่งจะมีบ้าน เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ ที่มีคุณภาพดีที่สุด

ลูกสามารถเข้าใจว่าคนจนมีอะไร ในปัจจุบันทั้งโลกเก่าเป็นอาณาจักรของราวัน แผลง ฐ และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลายสร้างคามเสียหาย เช่นที่มนุษย์นั้นหาไม่ประสาธน์ ดังนั้นสิ่งซึ่งประกอบด้วยวัตถุของพวกเขาก็หาไม่ประสาธน์ด้วย ถึงแม้ว่าผู้คนจะก่อสร้างอาคาร 40 ชั้น สิ่งนั้นเทียบไม่ได้เลยกับยุคทอง อาคารเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะถูกทำลายเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าบาบาได้มาแล้ว สิ่งแรกที่บาบาอธิบายคือความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ไม่รู้จักดวงวิญญาณ หรือดวงวิญญาณสูงสุด

เวลานี้ลูกๆ รู้ว่ารูปของดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดคืออะไร พวกเขากราบไหว้บูชาในวัด พวกเขามีชีวิตลึกลับขนาดใหญ่ในพาราดิสที่ทุกคนกราบไหว้บูชา พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าดวงวิญญาณดวงดาวอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก หากจะมีสิ่งที่ใหญ่โตอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากนั้นก็จะเป็นเหมือนกับก้อนเนื้อออก ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ

ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นดวงดาวด้วย แต่ลูกลืม เมื่อลูกจดจำชีพบาบา ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่า บาบาคือดวงดาว และท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ภายในท่าน ท่านคือสัจจะ และเป็นผู้มีชีวิต ท่านมีสติปัญญาด้วย จิตใจแยกจากสติปัญญา เป็นจิตใจที่มีพายุ ไม่มีพายุใดเลย ฯลฯ ในยุคทอง ที่ผู้คนมีความคิดที่ธรรมดา และเป็นบาป ในเวลานี้ความคิดใดก็ตามที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นเป็นบาป

ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก เป็นสิ่งที่ง่ายแต่อย่างที่ยังจะจดจำดินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข ได้มีการอธิบายประเด็นที่ละเอียดอ่อนนั้นแก่ลูกแล้วด้วย ดวงวิญญาณที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่งคือผู้มีชีวิตและเป็นสัจจะ

เพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้าไปในครรภ์ที่ร่างกายเริ่มต้นเคลื่อนไหว ในความเป็นจริง แม้กระทั่งวัตถุต่างๆทั้งห้าก็มีชีวิต ซึ่งเหตุนี้เองสิ่งต่างๆ จึงสามารถเติบโต อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านั้นไม่มีจิตใจ หรือสติปัญญา ไม่มีเรื่องของการคิดของสิ่งเหล่านั้น ร่างกายเติบโตขึ้นในครรภ์ เช่นที่ต้นไม้เติบโต ร่างกายก็เติบโตเช่นนั้น แต่ร่างกายไม่มีความรู้ ความรู้และบดบังเป็นไปสำหรับมนุษย์ เป็นดวงวิญญาณที่บดบัง และเป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินความรู้ เป็นดวงวิญญาณที่มีจิตใจ และสติปัญญา และมีความคิดที่ดีหรือไม่ดี

สติปัญญาก็ตัดสินว่าจะนำความคิดเหล่านั้นไปปฏิบัติหรือไม่ จนกว่าพ่อกับมา ไม่เช่นนั้นความคิดทั้งหมดที่ผู้คนมีนั้นเป็นบาป ถึงแม้ว่าพวกเขาจดจำพระเจ้า ก็เพียงลูกเท่านั้นสามารถเข้าใจว่าการจดจำระลึกถึงของพวกเขาลูกหรือผิด ชาติแสงไม่ใช่พระเจ้า

ผู้คนมีความคิดของการจดจำพระเจ้า และสติปัญญาของพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าสิ่งนั้นถูกต้อง อย่างไรก็ตามมีลอคบนสติปัญญาของพวกเขาก็เป็นอาณาจักรของมายา บดบังที่ผู้คนทำนั้นผิด พวกเขากราบไหว้บูชาคุณะ แต่พวกเขาไม่มีการรู้จักใดๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำนั้น ไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา เวลานี้สติปัญญาของลูกได้รับปัญญาจากพ่อแล้ว

ลูกถูกห้ามไม่ให้ทำการกระทำที่ผิด การทำกรรมที่เป็นบาปด้วยอวัยวะทางร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่ถูกห้าม สติปัญญาพูดว่า: พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้สติปัญญาได้พบหนทางที่ถูกต้องแล้ว เวลานี้ลูกได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องของทุกสิ่ง

ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาก่อน ลูกทำสิ่งนั้นอย่างผิดๆ บดบังที่ลูกเคยทำมาก็ไม่ถูกต้องด้วย ในการที่จะกราบไหว้บูชาชีวา พวกเขาทำลึกลับขนาดใหญ่ แต่ชีวาบาบาไม่ได้มีขนาดใหญ่เช่นนั้น เวลานี้ลอคบนสติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นแล้ว

ลูกเข้าใจว่าทั้งหมดนั้นไม่ถูกต้อง โลกนี้หลอกลวงแต่ยุคทองคือโลกที่แท้จริง ใครได้ก่อตั้งโลกนั้น? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าสัจจะ

ทุกสิ่งที่ท่านบอกลูกนั้นจริงแท้ ท่านพูดสัจจะ และก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ

ประเด็นเหล่านี้ลึกลับและมึนงงอย่างยิ่งที่ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจได้ ลูกต้องไปสู่ความลึกลึกลับอย่างมาก พ่อพูดว่า: หากลูกไม่สามารถเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก และลิ้มดินแดนของความทุกข์ เมื่อผู้คนสร้างบ้านใหม่

โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็ถูกนำออกมาจากบ้านเก่า และเชื่อมโยงกับบ้านใหม่ พวกเขาเข้าใจว่าบ้านเก่ากำลังถูกรื้อถอน นี่คือการประเด็นที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกต้องละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก ร่างกายนั้นจะไม่ไปกับลูก เป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ต้องกลับไปกับพ่อ

พ่อพูดว่า: จดจำพ่ออย่างที่พ่อเป็น ในสิ่งที่พ่อเป็น และทุกดวงวิญญาณมีบทบาทบนที่ก้อยู่ภายในเขาอย่างไร

ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่ก้อยู่ภายในเขา เป็นไปไม่ได้ที่จะมีบทบาทของ 8.4 ล้านชาติเกิด เวลานี้พ่อนั้นได้เปิดล็อกของสติปัญญาของลูกแล้ว ลูกเข้าใจว่าทั้งหมดนั้นผิด สิ่งทีพ่อบอกลูกเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กมีบทบาทของ

84 ชาตเกิดบนที่ก้อยู่ภายในเขานั้นจริงแท้ พ่อเพียงพูดกับลูกๆ เท่านั้น ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็น ICS (ข้าราชการอินเดีย) เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนด้วยอวัยวะของเขา แม้ว่าใครบางคนอาจจะเป็นบุคคลสำคัญหรือร่ำรวย เขาก็ยังสามารถล้มป่วยได้ ไม่ใช่ว่าบุคคลสำคัญจะมีช่วงชีวิตที่ยาวกว่า ผู้ที่ยากจนไม่ได้ทำบาปมากเท่ากับผู้ที่เป็บุคคลสำคัญ ไม่มีสิ่งใดนอกจากบาปในโลกนี้ นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป พวกเขาทำบาปในทุกสิ่งที่พวกเขาทำ เมื่อพวกเขาเล็งดูพรหมณ์ ก็เป็นการเล็งดูผู้ไม่บริสุทธิ์ด้วย ไม่ได้รับบุญใดในการเล็งดูผู้ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมารับบริสุทธิ์ในความเป็นจริง ถึงแม้ว่าชั้นยาสซิกกลับมารับบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่จะไปยังโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่ไปยังโลกที่บริสุทธิ์ ในขณะที่ลูกไม่ได้ใช้ชาติเกิดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคิดว่าระยะเวลาของโลกยาวนานอย่างยิ่ง จนกว่าการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกคนต้องเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ไม่สามารถมีใครได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้น นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่อหนึ่งท่านนี้ และอธิบาย: ลูกๆ เคยเป็นของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ ลูกเคยเป็นเทพและลูกเคยเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด ลูกไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดในอดีตของลูก ไม่ได้มีการสอนสิ่งนี้กับเพียงแค่นั้นเดียว หลายต่อหลายคนศึกษาสิ่งนี้ พ่อเพียงพูดกับลูกๆ บราห์มินเท่านั้น ศูทรจะไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ก่อนอื่นใด อธิบายแก่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดวัน และทำให้พวกเขาเป็นบราห์มินเพื่อที่พวกเขาจะสามารถตระหนักรู้ว่า พวกเขาเป็นของสกุลชิวา และ พวกเขาถือบราห์มาภุมารและบราห์มาภุมารี ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ด้วยการศึกษานี้ เหล่านี้คือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ทุกคนเป็นลูกของ ประชาบิดาบราห์มา ท่านเรียกได้ว่าเป็นปู่ทวด ได้มีการแสดงบราห์มาว่าเป็นชายขรมามากเสมอ สัญลักษณ์ของพระคริสต์ก็มีการแสดงไว้ คริสเตียนเองก็เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดด้วย ปู่ทวดพระคริสต์! (บรรพบุรุษของกึ่งก้านคริสเตียน) ชีพบาบาไม่มีตัวตน ลูกเพียงแต่เรียกท่านว่าเป็นพ่อ ท่านไม่มีตัวตน และท่านเป็นพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ท่านไม่มีพ่อ หรือ กูรู เพราะท่านคือสัทกูรู ดังนั้น กูรูเหล่านั้นเป็นใคร? พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญทางร่างในขณะที่เราไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต เมื่อใครบางคนตายที่ที่พวกเขาพักพูดว่า เขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว นั่นเป็นการพูดเท็จเพราะเขากลับมาที่นี่ บ้างก็พูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้หลอมรวมไปในแสงที่เหลือประมาณ อัจชะ หากผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่ยิ่งใหญ่สามารถหลอมละลายไปในแสงที่เหลือประมาณเมื่อพวกเขาตาย เหตุใดจึงไม่มีการฉลองวันที่ระลึกการครอบการตายของพวกเขาเล่า? จะเป็นการดีหากพวกเขาจะหลอมละลายไปในแสงที่เหลือประมาณ แต่การฉลองวันที่ระลึกการครอบการตายของพวกเขา และการเล็งดูพรหมณ์ ฯลฯ เป็นสิ่งที่ล่อลวง เขากลายเป็นชาวสวรรค์ และพวกเขาก็ป้อนอาหารของนรกแก่เขา นั้นเรียกได้ว่าไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำนั้นผิด สติปัญญาของมนุษย์นั้นปิดลืออย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาและเปิดลือ แต่มาอย่าได้ลือไว้อีกครั้ง พวกเขาพูดว่า พระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาคิดว่าความรู้นี้ได้ดำเนินมาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา ผู้ที่ยากจนไม่รู้สิ่งใด ความรู้และบัคตี กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ทั้งสองนั้นเท่ากัน ดังนั้นเหตุใด พวกเขาจึงทำให้กลางวัน ยุคทอง ยาวนานมาก และกลางคืนสั้นมาก? กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ทั้งสองควรจะเท่ากัน นี่คือประเด็นของความไม่มีขีดจำกัด พ่อมาและอธิบายทุกสิ่ง พ่อเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ เพชรพลอยแต่ละเม็ด มีค่าหลายแสนรูปี พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เป็นประเด็นของเมื่อวานนี้ พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้ว และก็ได้ทิ้งโชคแห่งอาณาจักรของลูกไว้ให้กับลูก ลูกเคยปกครองอาณาจักรแต่แล้วลูกก็สูญเสียสิ่งนั้น เมื่อวานนี้ลูกเคยมีอาณาจักร แต่ลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นในวันนี้ ดังนั้นลูกต้องประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง เป็นประเด็นของวันนี้และวันพรุ่งนี้ เมื่อวานนี้บารัตเคยเป็นสวรรค์ มีการเฉลิมฉลองการเกิดของชิวาในบารัต ชีพบาบานั่นต้องได้มาอย่างแน่นอน และท่านได้มาอีกครั้งหนึ่ง ท่านกำลังให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก เวลานั้นลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยเป็นเพชร ลูกๆ นักแสดงเวลานี้รู้ถึง ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละคร นั่นคือลูกได้กลายเป็นผู้ที่สว่างรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน แสนหวาน จดจำฉันพ่อของลูก! อย่าได้ลืมพ่อ! พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกไม่ได้ลืมผู้ที่ทำให้ลูกเป็นนายของนรก แต่ลูกกลับลืมฉัน พ่อของลูก! มาจะทำให้ลูกลืมอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ เป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ ลูกต้องละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้นที่โศกใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม นี่คือโรงเรียน ไม่มีเรื่องของการได้รับนิมิต ฯลฯ ลูกต้องได้นิมิตของครูใหญ่ไหม? สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือโรงเรียนราชาโยคะ มาและทำความเข้าใจ ก่อนอื่นใดให้คำอธิบายของพ่อผู้เดียวแก่พวกเขา ลูกต้องไม่อธิบายต่อไปจนกว่าพวกเขาได้เข้าใจสิ่งนี้แล้ว หลังจากที่ให้คำอธิบายของพ่อแก่พวกเขาแล้ว ลูกควรจะให้พวกเขาเขียนลงไป เมื่อพวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขาประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเขาจากชีพบาบา พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้พบปะกับพ่อเช่นนั้น มีคำกล่าวว่า: ตรีมูรติชิวา ชิวาคือผู้ที่สร้างบราห์มา วิษณุและชางก้า แน่แน่นอนที่ลูกจะเรียกบราห์มาว่าเป็น “พ่อของมวลมนุษย์” ลูกจะไม่เรียกวิษณุหรือชางก้าเช่นนั้น ดินแดนของวิษณุถูกก่อตั้งขึ้นด้วยประชาบิดาบราห์มา แม่ของโลกและพ่อของโลกต่อมากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ลูกๆ ของพวกเขาได้กลายเป็นทนายของพวกเขาดังนั้นไม่มีความหมายใดในการพูดว่า “ตรีมูรติบราห์มา” พ่อได้เข้ามาในผู้หนึ่งแล้ว พ่อทำให้ดวงวิญญาณของผู้บริสุทธิ์ อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อได้เปิดลือคบนสติปัญญาของลูกแล้ว ดังนั้นอย่าได้ทำมีการกระทำที่ผิดๆใดด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก มีความใส่ใจว่าไม่มีความคิดใดของลูกเป็นบาป
2. เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นลิมร่างกายของลูก นาโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากดินแดนของความทุกข์ และจดจำพ่อและมรดก

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความปรารถนาดีและเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีไปเป็นบางสิ่งที่ดีด้วยพลังของความเงียบสงบ (power of silence)
ด้วยเครื่องมือของวิทยาศาสตร์ สิ่งที่ไม่ดีสามารถถูกเปลี่ยนแปลงและทำให้ได้ เช่นเดียวกัน ด้วยพลังของความเงียบ
จงเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่ไม่ดีหรือความสัมพันธ์ที่ไม่ดีใดๆ ให้เป็นสิ่งที่ดี
จงกลับมาเต็มไปด้วยความปรารถนาดีมากจนกระทั่ง ด้วยความคิดที่สูงส่งของคุณ
ดวงวิญญาณทั้งหมดสามารถเปลี่ยนบางสิ่งที่ไม่ดีและนำบางสิ่งที่ดีมาใช้
การรู้ว่าอะไรถูกและอะไรผิดในแง่ที่เต็มไปด้วยความรู้เป็นเรื่องที่ต่างไป
แต่การเก็บบางสิ่งที่ไม่ดีไว้ในตนเองในรูปแบบนั้นเป็นสิ่งที่ผิด ดังนั้น เมื่อลูกมองเห็นบางสิ่งที่ไม่ดี เมื่อลูกรู้ว่าบางสิ่งไม่ดี
จงเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ดีนั้นให้เป็นบางสิ่งที่ดี

คติพจน์: เข้าถึงคุณธรรมของความอดทนและสันสการ์ที่เกรี้ยวกราดจะกลับมาสงบเยือกเย็น

*** โอม ชานติ ***